

Из књиге ГУСЛАРСКЕ ПЈЕСМЕ Милана Р Додеровића,
издавач Енергопројект Београд 2008

ХАЈДУК ВЕЉКОВА СМРТ

Слушале су гусле јаворове
Кад Србина српска вила зове
Раном зором са воде Тимока
По имену Петровића Ђока
Ђе си Ђоко ниђе те небило
Знаш да ти је ође десно крило
Хајдук Вељко сљуди пет стотина
На бедему града Неготина
Мјесец дана јуначки се бране
Немају ти ни воде ни хране
Нестало им олова и праха
Витезови не имају страха
Ено топе кандила црквена
Мала помоћ за мало времена
Од њих кугле убојнице лију
Те са њима азијате бију
У куршуме паре претварају
И чудеса јуначка стварају
Све се тако отимљу и бране
А турци су са четири стране
Опклили Неготин бијели
Ту да срби устану цијели
Још да су им византијски замци
У помоћи косовски јунаци
Да је Реља од Пазара Нова
И Југ Богданм са девет синова
Да је Мусић са војском богатом
И Страхинић бане са ђогатом
Да је Милош с оба побратима
Неби могли одољети њима
Нит би могли си.лу да поврну
Да долети марко на шарину
Сањим да је Срђа Злопоглеђа
Неби турци окренули леђа
Господару Карађорђе Црни
Своју војску Тимоку обрни
Помоћ твоја Неготину треба
Иако те посјеклица вреба
Ту заједно кости оставите
И вјековни спомен поставите
Још хоћаше вила да говори
Капија се на граду отвори
А излеће Вељко на алату
Вас у срми и чистоме злату
Голу сабљу у десницу стеже
Кушљи коњу дизгине притеже
Коњаника распореди триста
А спомену Спаситеља Христа
Тад полеће Србадија млада

Триста људи на трина хиљада
Еј како се соколови боре
Кроз велику силу и таборе
Коњи вриште рањеници јече

Хајдук Вељко од реда сијече
А под љиме луди кушља скаче
Копитама ломи освајаче
Увом стриже а зубима жваће
Лети пусник земљу не доваће
(увом стриже а зубима гризе
прелијеће турске метеризе)
Ни Косово црње било није
Нит крв може више ђе да лије
Потоци се људсе крвиточе
Турска сила узмицати поче
Из шатора побјегоше паше
Од имена Вељкова се плаше
Ђе је среће ту је и несреће
Турско ђуле ко муња долеће
Из проклетог топа баљеме
Уби Вељка великог витеза
Јуначке се груди проломише
Српкиња га неће рађат више